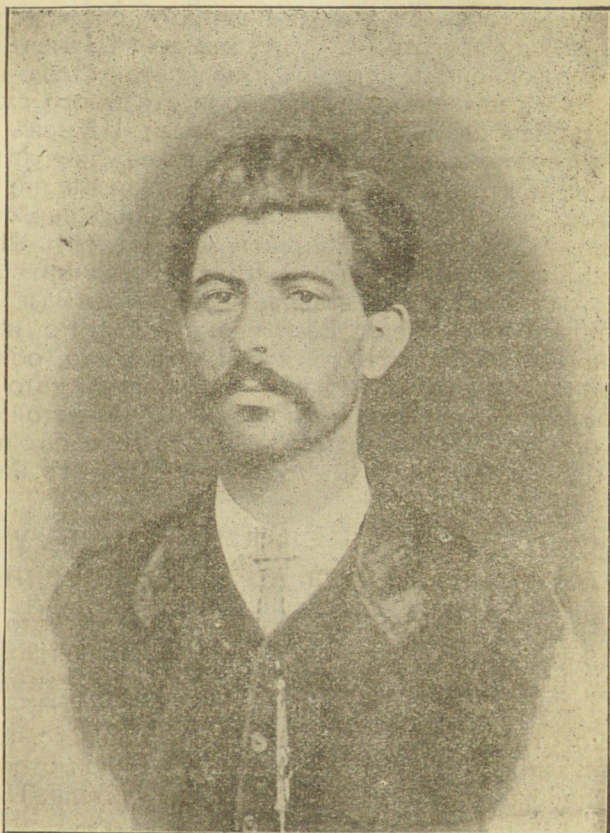


ването, безъ да спира по-нататъшното му образование, а на-  
 противъ подъ свое ръководство го е подтиквалъ къмъ само-  
 усъвършенствуване. Прѣзъ 1864 г. братъ му Панайотъ го  
 взема за свой помощникъ, като учителъ и черковенъ пѣвецъ  
 въ с. Градецъ, дѣто младежътъ, подъ непосредственото ръ-  
 ководство на по-голѣмия си братъ, е работилъ усилено за  
 своето усъвършенствуване. Слѣдъ смъртта на брата си  
 Петко се настанява за учителъ и псалтъ въ гр. Сливенъ.



Петко С. Вълнаровъ.

Прѣзъ това врѣме той се сближава все съ буйни другари  
 (Димитъръ Топаловъ, Сава Райновъ, Иванъ попъ Тодоровъ  
 Икономовъ и други), какъвто е билъ и самъ той, което об-  
 стоятелство много е съдѣйствувало за поддържането на па-  
 триотическия духъ въ бунтовнишкия гр. Сливенъ. Слѣдъ 3  
 годишно учителствуване въ родния си градъ, Петко е билъ  
 принуденъ да се откаже доброволно по причина на стълк-